

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2021

† Κυριακή ΙΖ' Λουκά (τοῦ Ἀσώτου).

Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†1751).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α' — Κε δ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον.

X αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
 Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
 η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε
 ον προ σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
 μνου ουν των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου
 ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ε̣ Κε ρ

T ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την

τα φηνητην α γι αν υ υμνοις τι μη σω μεν και την
 α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε
 Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
 νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
 φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
 κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
 και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον
 χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε
 ρε η μο νη προς Θε ον κο σμ γε φυ ρα η με τα
 γου σα θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην χαι ρε α

κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρωστε κου ου
σα^{u q} την σω τη ρι αντων ψυ χων η η μων^{u q}

Μετά την β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν^{u q} ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα^{u q} λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε^{u q} α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την^{υ ζ} η πα λιν δει ξεις με α
λι ε α βυ θου^{u q} αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με^{u q}

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων^{u q} και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον^{υ ζ} τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δουτας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η μερος ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ειν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γερ σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Κε}**A**πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α
η της Ευ αστην λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσκυ νου μεν σε ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω
πει α πα αυ στωσ πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις
το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα
Tων α γγε λων ο δη η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ων σε²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι

σθε ε ε εντα⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²²

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ⁹

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ῑ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σα θρη νο λο γη 8 8 8

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θη 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σα

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χον το αγ γε ε ε λ8

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8

τῶ Ὑι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῶς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ⁹

Ζ ω ο δο την τε κῶ ῥ ῥ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ⁹ ο εκ

σῶ σαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος ⁹

Α λλη λῶ ι α Α λλη λῶ ῥ ι α ²² Α λλη

λῶ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ος ⁷ _{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\pi\acute{\alpha}$ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ ^{u q}

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ ^{u q}

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ραπτων εν τω τα φω A
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ^{ζζ} A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ^ϑ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
 τη ηρμου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
 ι ι ας ^υ ^ϑ

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μακα ρι α ε στι
 θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^υ ^ϑ ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^υ ^ϑ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^υ ^ϑ

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα

ο ρα τα τε ε συντοις α ο ρα τοις αυ το κρα τες γαρ
ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ στως

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλη σθει σευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω ^{u q}

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γειται ^{u q} πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο

ο ο ον νουν ^{u q} ^{u q}
χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{u q} Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων ^{u q}
χ

αι ω νων α μην ^{u q}

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α ^{v' 22} εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ^{u q} ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω ^{u q}

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v' 22} ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^{u q}

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v' 22} ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^{u q}

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ

ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὄμιλεϊν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην ^Δ καὶ ἐν ἀ

μαρτυρίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητέρα μου ^θ

I δού γὰρ ἀληθεύσασα ^Δ τα ἀ

δὴ λακτακρυφία τῆς σοφίας σέδηλωσας

μοι ^θ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^{χ θ}

I δὲ γὰρ ἀληθῆς

θεύσασα ἀδὴλα

καὶ αὐτὰ κρυφία τῆς σοφίας

ἰσέδηλωσά

αἰμαμοιοιοι ^Δ

Ὁ ἀχορός.

E ἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα ^Δ ^{χ Δ}

P ἀντιεῦσω καὶ καθάρησο

μαί ^Δ πλυνέσθαι ὡς λευκάνθησομαι ^θ

A κούτι μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τετα πεινω με

να

Aποσρεψον το προσωπον σου απο των α

μαρτιων μου και πασαστας ανομινας με εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σ σα μ α την
δι και ο συ νη ν σ α

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ α

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι με νον
καρ δι αν συν τε τρι με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σ α
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ α
σα λη μ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ρ αν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σ α σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πν

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με
 γα ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σϞ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μϞ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
 μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικήν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνηθοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν κάμῃ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρὶν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθη ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν κάμῃ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, κάμῃ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν

πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσκέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὄλος ἐμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἄσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἥμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμέ, καλῶν ιδέαις, ἁμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίφας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου. κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσχόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκειᾶς φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν,

καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ
κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν·
Ἡμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ποτέ,
κληθῆναι τέκνα ὡς πρίν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος,
σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ
Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχ. Ὁ Βασίλειος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σικιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδι ὀγδοάτη Βασίλειον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὁξυγράφου κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἀπλωθείς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν Κύρας καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, οἱ ἔξ Αἰγύπτου, ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἔξ Αἰγυπτίους,
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐβουλος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Βάρσος, Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ῥέοντος ἐκλιπῶν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτῆς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Κυράννα, ἡ σωφρονεστάτη, κατὰ τὴν
Θεσσαλονικὴν ἐν βασάνοις τελειοῦται ἐν ἔτει ραψνά (1751).

Στίχ. Κυράννα παθῶν καὶ βασάνων κυρία,
Φανεῖσ' ἀπῆλθε πρὸς Κύριον Κυρίων.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν

δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἶτις, ὡς ἐγώ, θαρρόων ἴθι.

Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἤνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἄσώτου

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ἦχος Πα Ϟ

ὠδὴ α'

Την Μω σε ως ω δην α να λα βη σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ς ης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μη θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ὠδὴ γ'

Στει ει ρω θεν τα μη τον νην κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σα

ὠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νη Ση γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ τε βο ων την
α κο ην σα α κη κο α και ε φο βη θην ο

ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρος α γι ου κα

τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χρι σε

ὠδὴ ε΄

Τ ης νυ κτος δι ελ θς σης η η γγι κεν η η

με ρα και το φως τω κοσ μω ε πε λαμψε δι α

του ου το υ μνει σε τα γ μα τα Α γγε λων και δο

ξο λο γει σε Χρι σε ο Θε ος

ὠδὴ ς΄

Β υ θω α μαρ τη μα των συ νε χο μαι Σω τηρ

και εν πε λα γει τς βι ι ς ς βυ θι ζο μαι αλλ

ω ω σ περ τον Ι ω ναν εκ τς θη ρος κα με των

πα θων α να α γα γε και δι α σω σον με

ὠδὴ ζ΄

Τ α Χε ρς βι μι μς με νοι παι αι δες εν τη

κα μι νω ε χο ρευ ον βο ων τες ευ λο ο

γη τος ει ο Θε ος ο ο τι εν α λη θει α και

κρι ι σει ε πη η γα γες ταυ τα πα αν τα δι

α τας αμαρτιας ημων ο υπερ υμνητος και δε

δοξα σμενος εις παντας τας αιωνας

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υπερ υ ψην τεσ αυτον εις τας αιωνας

Τον εν τη βατω Μωση της Παρθενου το

θαυμα εν Σιναιωτω ορει προτυπωσαντα πο

τε υμνειτε ευλογειτε και υπερυψω

τε εις παντας τας αιωνας α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν

δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α

δια φθορας Θεον Λογον τε κεσαν την ον τως Θεο

το κον σε εμεγαλυνομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε ο
το κον σε ε μεγαλυ νομεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε ο
το κον σε ε μεγαλυ νομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὡδὴ θ'

T ων γη γε νων τις η κσ σε τοι ου ου τον
η τις ε ω ρα κε πο τε ο τι Πα ρ θε νος ευ
ρε θη εν γα ρρι ε χσ σα και α νω δυ νως το

βρε ε φος α πο τε κς σα τοι ου τον σθ το θαυ
 μα και σε αγ νη θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα
 λυ νο με ε εν

Των γη γε ε νων τις η η κς δ σε τοι οι
 ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα
 κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ
 ρε ε ε θη εν γα ςρι ε χς δ σα και α νω
 δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α
 πο ο τε κς δ δ σα τοι ου ου τον σου
 το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο
 κυ υ η το ρ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ
 νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Αγι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε'.

Ἦχος Δι-θ.

H ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε
κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ
νω ω δευσεν οις περ και ε ε πεγνω ω σθη εις Εμ
μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι καρ
δι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χα νον
ο τε τδ τοι οις ε λα α λει εν τη ο δω ω ω
και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη μεθ
ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη τε και αι
τω Πε ε τρω

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναίκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ♪ Βου -θ

Tον πλῆτον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το ος
ο α α θλιος α πο δη μη σα ας α χρει ει ει ως
κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως ζη σας
δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη σα δι
ο με Ε πι στρε ε φοντα ως περ τον α σω τον
δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω σον

Eσκορ πι σα τον πλῆ τον σθ εκ δα πα
νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι ι ι
οις κα θυ πε τα γη ην ο τα α λας αλ λα Σω
τηρ πα νε ευ σπλα γχνε τον α σω το ον οικτει ει ρη
σον και ρυ πω θεν τα κα α θα ρον την πρωτην
α πο δι δα ρς μοι στο λην της σης βα α σι
λει ει ας

Aγι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε
ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ

ρων και Προφητων και αι Οσιων τον σον Υι
 ον και Κυυριον ιλεωσαι αι τις δευλοις
 σε ημιν Θεογεννητρια οταν κα
 θιση τσκριι ναι το καταξια ανε
 κα αστα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α
 τω ω τον Κυυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε
 τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α
 ανων αι νει τε αυ το ο ον εν τοι οις υ
 ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Α ι νει ει ει ει τε αυ τον πα αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α αυ του αι νει ει
 ει ει ει τε ε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον

δο ξα
αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ ε

Κυ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων προ η η λθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ

κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α α α

α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης

οι φυ λασ σοντες σε στρατι ι ω ω ω ται αμ φο τε

ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω ω ω σι

πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν

εν πι ι στει το ο μν υ στη η η ρι ι ι ι ον

ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ αλ λι α α σιν και

το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν

στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ

τϛ ^π ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας ^π και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α ^{Κε} ^π εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου ^{Πα} ^π και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

με ε ε ε νος ^π με γασουτο ε λε ος α κα τα λη

πτε Σωτηρ ε λε η η σον η η μας ^Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε ^Δ

αὐτὸν ^Δ κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ ^π ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

τουου τα α α α α φου ου τω σει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κυ νων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

^{Κε}
 πη νε εγ κας ^υ ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο
^{Πα}
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας ^υ με γα
 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η σον
 η η μας ^Δ

Στίχ. ε'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεΐτε αὐτὸν

^Χ
^Δ
^Δ

εν χορ δαι αι αι αις και αι ορ γα α α α νω
^{Πα}
Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω
 ω ω νων και ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α
 αν των ο δι η η μα ασ ταυ ρω ω σιν και τα φην σα ρ
 κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μας του ου
 Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας
 συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων εκ τος ου αλ
 λο ον ουκ οι οιδα μεν

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ς'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεΐτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Την τσ Α σω ω ω τσ ς φω ω ω νην

προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α

αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σσ ς α

γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

τον πλ ς ς ς τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α

τω ω ω ων σσ αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

ς ς ν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

ον με

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ

ἐπιλάβῃ των πε νη των σου ει εις τε ε ε ε ε λος

Ως ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα

γω οι κτι ι ι ι ρ μον ο τον βι ον ο ο ο ο

ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι

ι ι ι ι α ε σκο ρ πι σα το ον πλ ς ς ς το ον

Πα
 ο ο ον δε ε δω κας μοι Παα α α τερ δε ξαι με
 Β8
 με τα νο υ υ υ υν τα α α ο Θε ε ος και
 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με
 Ήχος Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,

η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι
 α α α α σ8
 Δ Νη
 α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου
 σι ας το ον πλ8 υ υ τον και κα τα να λω ω ω
 ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα
 οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι
 ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα
 τ8 των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο
 Νη Δι
 ω ω ω σοι τω οι κτι ιο μο νι Πα α τρι η
 η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και ε νω ω
 Νη Δι
 ω ω πι ι ο ο ον σου και ουκ ει ει μι α ξι

ι ος κλη η θη η η ναι υι υι ο ο ο ος
 σου ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως ε να
 των μι ι ι σθι ω ων σθ ο θε ο ο ος και ε ε
 λε η η η σο ο ο ον με

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

α α τε ε ε ε ερ α γα α θε ε μα
 κρυ υ υ υ υ υ υν θη η η η ην α πο ο σθ
 μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη
 δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ξης της
 βα α α σι λει ει α α α ασ σθ ο εχ θρος
 ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος ε γυμνω σε
 ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μθ τον
 πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α
 ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι

ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α
 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο
 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω
 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου
 ο δι ε με ε ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας
 α χρα ντες σα χει ρας α α α πλω ω ω σας
 ι να τδ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α
 ση ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο
 λην ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο
 νος πο ολυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τδ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αιρωντην αμαρτι ι αν του κο
σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμη

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι
Σε

A γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ' 9}

K αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω να στων
αι ω νων α μην ^{υ' 9}

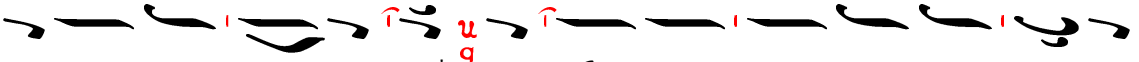

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ' 9}

Ἀσματικόν. ⁷χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν' 22} Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ' 9} Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{υ' 9}

Ἦχος ^{λ' 9} π' **Κε ρ**

A να στα ας εκ τ' μνη μα τος και τα δε
σμα δι αρ ρη η ξας τ' α α δου ^{ν' 22} ε λυ σας το κα τα
κρι μα τ' θα να τ' Κυ ρι ε ^{υ' 9} πα αν τας εκ των πα
γι ι δων τ' εχ θ' ρου σα μενος ^{υ' 9} εμ φα νι σας σε

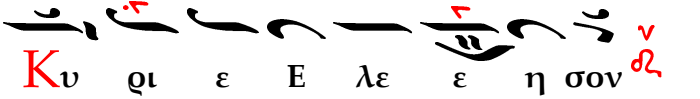
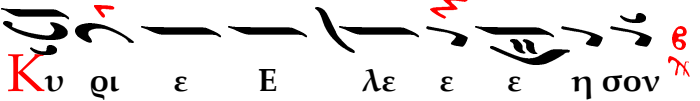
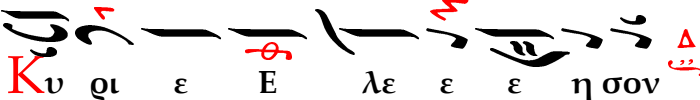

 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^υ ε ξα πε στειλας αυ τας

 ε πι το κη ρυγ μα' ^υ και δι αυ των την ει ρη νην

 πα ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^χ ε

 λε ε ε ε ε ε ^υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

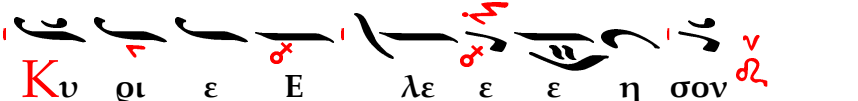
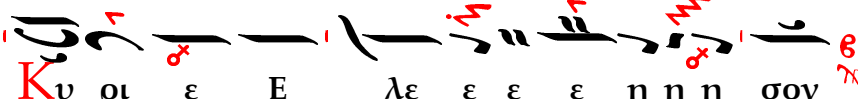
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^υ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^υ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^υ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων φαλλον ταςσοι αλλη λϛ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ϝ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

τὸ τέλος: του ου ου ου

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος π̄ ς Κε ς

Κε
 Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μιναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Πα ρ

Τ ης πα τρω ω ας δο ξης σ α πο σκιρ
τη σας α φρο ο ο ο νως εν κα κοι οῖς ε
σκορ πι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου ου
ου ου τον ο θεν σοι την του α σω ω ω του
φω νην προ σφε ε ρω η μαρ τον ε νω πι
ο ο ο ον σου Πα τερ οι κτι ιο μον δε ξαι
με με τα νο ου ου ον τα και ποι η σον με ως ε
να των μι σθι ων σ σ σ σ σ σ

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πάσα

A μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

A α γι ος ο ο Θε ε ε ος
Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

A γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μιν

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο ο το ο ο ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο

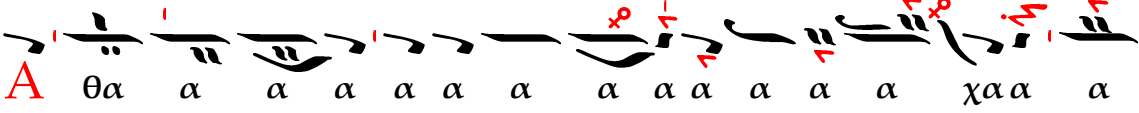
τε ε ε ε ρι ρε ε μ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

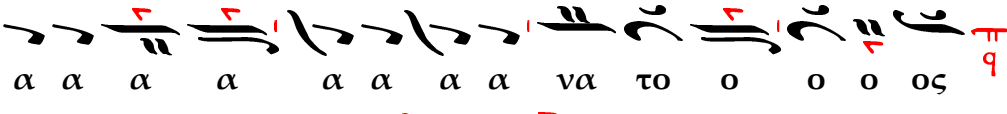
ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε

 Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

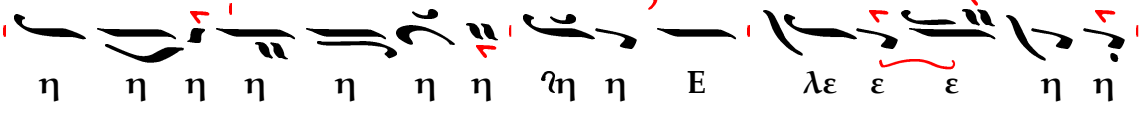
 Α θα α α α α α α α α α α χαα α

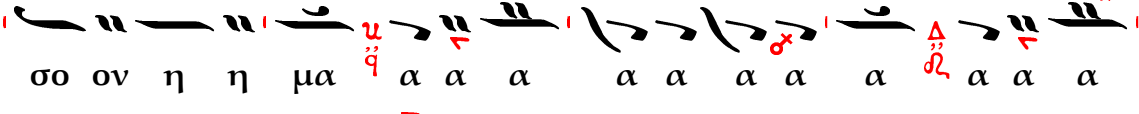
 α α α α α α α να το ο ο ο ος

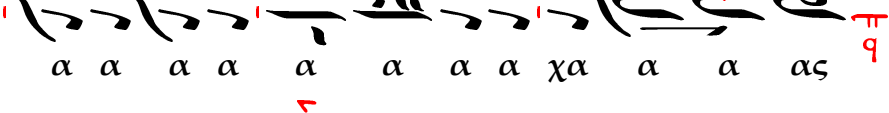
 Ε λε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε

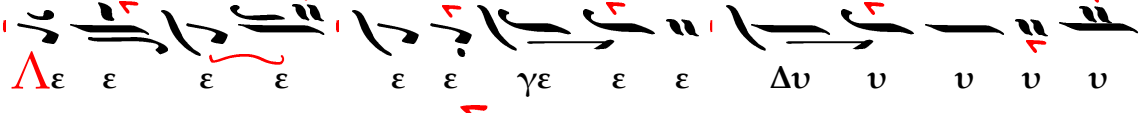
 η η η η η η η ηη η Ε λε ε ε η η

 σο ον η η μα α α α α α α α α α

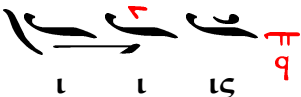
 α α α α α α α χα α α ας

 Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

 υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ια')

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος π̣᾿ ρ̣ — Κε ρ

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α τη
ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης
και εις τον αι ω να ^υ₉

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^υ₉ ο τι ο λι
γω θη σαν αι α λη θει αι ^{χ'}₂₂ α πο των υι ω ν των
αν θρωπων ^υ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α τη
ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης
και εις τον αι ω να ^υ₉

Στίχ. Κύκλω οἱ ἄσεβεῖς περιπατοῦσι ^υ₉ κα τα το υ ψο σ ο
ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τ ο υς υι ο υς των αν θρωπων ^υ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α τη
ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ τη ης
και εις τον αι ω να α α α ^υ₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἕξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἕξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμᾳ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λη ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λη ς ς
 ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ς ι̇ ι̇ α $\frac{1}{9}$
Χ Τα ε λε η σα Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι $\frac{\Delta}{\rho}$ εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σα $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μς $\frac{1}{9}$

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἴνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός

σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

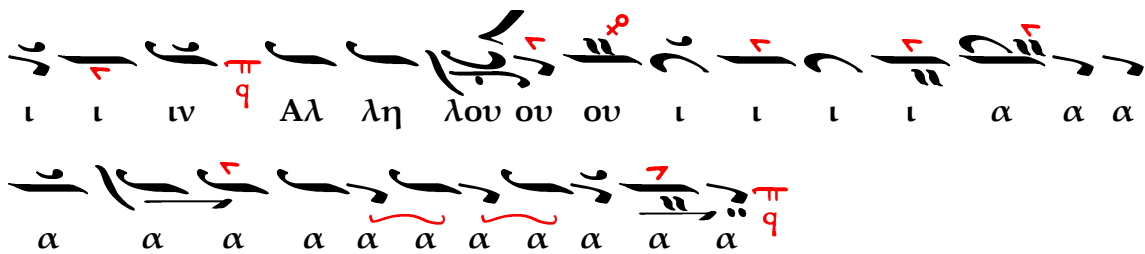
ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος Πά Πα ρ

Ο Πα ι τα α α α α α α α Χε ε ε
Νη ε ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
Κε ρι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ στι ι ι ι ι
Πα ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι
ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη η η
η ζω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
Δι Πα Δι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α
α α α α α α α α α α α α δι ι
Πα Δι Πα ι τον τρι ι σα α α α α α γι ι ι ρι ι
ι ον υ υ ρυ υ υ υ μνον προ ο ο ο ο ο
σα α α α α α α α α α υ μνον προ σα
α α α α α α α α α α α α α δο ο

υ υ μνον προ ο σα α α α α δον τε ε ε
 ες πα σαν την βι ω ω τι κη η η η η η η η
 η ην α πο θω ω ω με θα α α με
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
 ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν
Ως τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α α των ο ο ο ο ο λωων υ πο δε
 ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε υ
 πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι Ταις
 α γγε λι και αι αι λαι αι αις α ο ρα α α
 α α α α τω ω ως δο ρυ φο ο ρου με ε
Πα νο ο ον τα α α α α α α α α α α α α
 α ξε ε ε ε ε τα α α α α α ξε σι

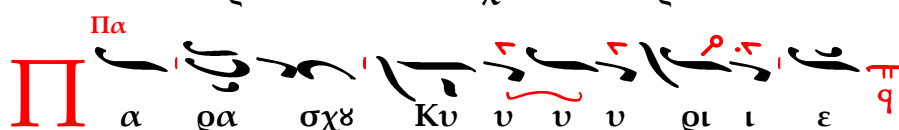
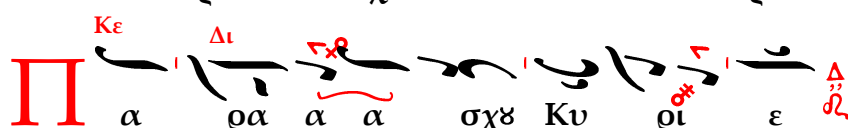
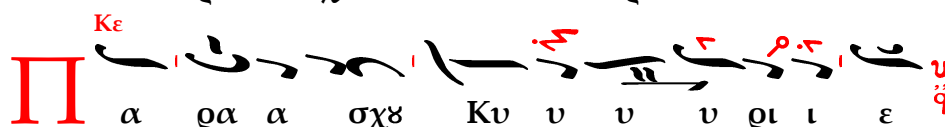
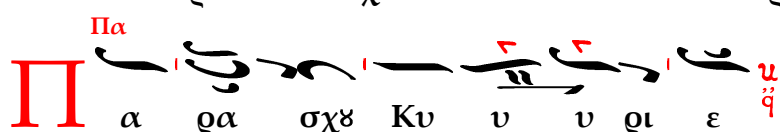
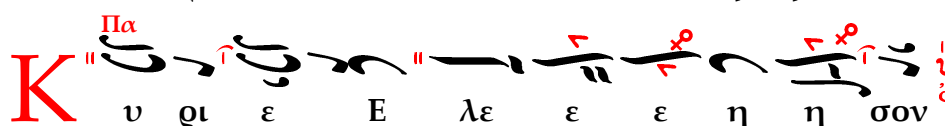

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

^{Πα}
Σ οι οι Κυ υ ρι ε ^η
^{Πα}
Σ οι Κυ ρι ι ε ^η
^{Πα}
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ ^η
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
^{Κε} ^{Δι}
η η ι σχυς μθ Κυ ρι ος στε ρε ω μα
^{Πα}
α α α α μθ και κα τα φυ γη η μθ και ρυ
υ υ υ υ υ υ στης μθ
^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} ^{Δι}
μα Τρι α δα ο μο ρ ρ ρ σι ι ον
^{Πα}
και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε
 ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι
 και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος
 Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

^{Κε} σις ευ λο γη με νος ο ερ ^{Δι} χο ο ο με ε

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
 ι ι σοις

A Πα α α μην

A Πα α α α μη ην

Σ Πα ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε

Ευ λο γϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

Δι θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
 Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο

το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων

την τι μι ω ω τε ε ε ρα αντων Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι, Πάναγνε, τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου, α' 45', I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τς ς Θε ε ου η η μω ω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε
 ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α
 φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ο ο ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A^{Πα} ξι ον ε ε σι ιν ω ως ἤχος Πῆ Πα φ
M^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
 μη η τε ε ε ε ρα τϛ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ
 η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ρα α αν των Χε ρθ ς βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πάϛ

A ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

22
ω υ υ υ υ υ τ ο υ κ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρ ι ι ι ι ι τ ο ο υ κ υ υ υ υ ρ ι ι ο

9
ο ο ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

22 Δι
ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

M Κε
ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κ τ ω ω ω

ω ω ω ω υ ε ε κ τ ω ω ω υ υ υ υ

22 Δι Πα
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

+ Κε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ε κ τ ω ω ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

22 Δι Πα +
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ

Κε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

M Κε
ρ α α α ε εκ τ ω υ υ υ υ ρ α α ν ω ω ω

υ χ Πα Κε
ω ν ρ α α α λ ι ε ε λ ι ρ α ρ α α λ ι ρ α α λ ι

Δι Κε Πα
 λιε λιε ρα ρα Διε λιε ε λιε ρα α λιε λιε ρα α α λιε ρα
 ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα λιε τε ε λιε ρα λιε λιε
 ρα ρα α λιε λιε λιε ρα ρα Νη Πα λιε ε λιε ρα α λιε λιε
 ρα λιε ρα ε λιε ρα α α ρα λιε ε Α α αλ
 λη λθ ς ς ς ς ι α α α α α α α α
 Νη Πα
 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

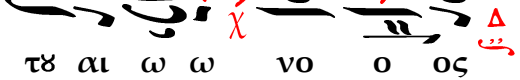
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος